

Gerçek Hayattan Alıntıdır Sapık 2 Bölüm

– 4harf1kelime · 29 Aralık 2015

Yeğenine gönderdiği elektronik postadan bir yanıt alamayınca ve aklına biraz daha hükmeder hâle gelince olayın diğer muhatabı olan sınıf arkadaşı kızla görüşür.

İşin aslını sorar... Ve hiç beklemediği bir cevap alır... Sınıf arkadaşı, onun "Seni seviyorum." diye mesaj attığını ama ondan sonra da bu konu üzerine hiç konuşmadığından dolayı üstelemediğini söyler. Gencimiz, hemen arkasında bulunan sandalyeye çöker kalır. Mantığı ve bilgisayardaki cep mesajı kayıtlarında yaptığı araştırma, her ne kadar böyle bir şeyin doğruluğunu göstermese de içine bir şüphe düşmüştür. Zira her şey kendi aleyhinde gözükmektedir.

13 Ekim günü, sabah saat 07.47 gibi yeğeninden zehir zemberek bir mesaj alır. Üstelik mesajda yeğeni ile gencimiz arasındaki manevi bağdan dem vurulmaktadır. Aklını kaçırmak üzeredir. Savunma yapmasına izin verilmez... Durum hâlâ tam açıklığa kavuşmamıştır... Tüm bunlara bir de 13 Ekim sabahı gelen mesaj eklenince iyice dengesini şaşırmaya başlamıştır.

14 Ekim günü, tam da her şeyi çözmek için ümitlerini kaybetmek üzereyken bir haber ulaşır. Öğle yemeğinden çıkmış, dersine giderken uzun zamandır piyasada olmayan, buluşmadaki diğer erkeğe rastlar. Ayaküstü inanılmaz hızlı bir konuşmanın ardından ayrılırlar. Konuşmada, yeğenin yüzleşme istediğini söyler ve gencimizin içine hafif de olsa su serpilir.

Son dersteyken telefonuna bir mesaj gelir. Ortalardan kaybolan arkadaşı, bizimkini bir kafeye çağırır. Gencimiz, dersten çıkmak için hocasından izin alır. Ama hocası izin vermeden önce; "Kız arkadaşınla buluşacaksın değil mi?" gibilerinden şaka yapar... Tüm sınıfın hoşuna giden bu şaka karşısında gencimiz izni koparıp kapıdan çıkar. Tam kapıdan çıkarken bir mesaj daha alır. Kendisinden, kafeye gelirken birkaç erkek arkadaşını daha getirmesini ister. Mesajda adı geçenleri de yanına alarak kafeye gitmek için yola koyulur...

Tabi herkesin aklında farklı farklı sorular vardır. Yolda giderken, söz konusu kayıp gencin neden bu kişileri çağırdığı üzerine beyin-fırtınası yapılır. Kimse tam bir çözüm sunamaz...

Yaklaşık 5-10 dakikalık bir yolculuk sonrasında söz konusu yere varırlar. Fakat kafeye gittiklerinde tanıdık hiç kimseyi göremezler. Kısa bir haberleşme olayından sonra kaybolan arkadaş, birazdan söz konusu kafeye geleceğini ve gencimiz ile birlikte gelenlerin içerde beklemelerini söyler. Gelen grup kafenin alt katına inip bir köşeye kurularak diğer arkadaşlarını beklemeye başlarlar.

Fakat daha beklenen kişi gelmeden, yaşanan sapıklık olayının muhataplarından olan bayan gelir. Hani

gencimizin, "Seni seviyorum." mesajı gönderdiği bayan... Bizimkisi onu görünce bir an şaşırır. Nedir ne değildir diye tartışılırken, bayan; bu sapıklık olayından ötürü yüzleşmek için çağırıldığını ve bugün bu işin biteceğinin söylendiğini anlatır. Gencimiz, bunlar karşısında duygularına anlam veremez... İçindeki korku mudur, doğruluğu ispatlanır diye bir umut mudur, bilemez...

Bu sırada gelmeyen arkadaşını beklemekten sıkılan gencimiz hem dışarıyı kontrol etmek için hem de lavaboya çıkmak için tam yerinden doğrulur ve ilerlerken, yüzüne kocaman bir tebessüm yayılır. Sinirden mi neşeden mi güldüğüne karar veremez. Çünkü merdivenden, yeğeni ile ortalıktan kaybolan genç inmektedir. Ve yeğenin elinde bir pasta vardır. Sinsi bir gülümsemeyle bizimkine doğru yaklaşırlarken gencimiz olayı anlamıştır.

Aslında tüm bu yaşananlar onun doğum günü için yapılan bir oyundan ibaretmiş. Yeğenin kivrak zekâsı inanılmaz bir plana imza atmış ve Yaratan'ın da yardımıyla bugüne gelmişlerdir. Yaratan'ın da yardımı diyorum çünkü o kadar profesyonelce hazırlanmışlardır ki gencimizin kendi okuduğu üniversitede yada kaybolan gencin ailesinden herhangi birisine ulaşabilme durumunu dahi göz önüne alarak hemen hemen şehrin yarısını bu oyuna dahil etmişlerdir. Yoksa ne kaybolan bir genç ne de sapıklık yapılan bir bayan mevcuttur.

Peki, tüm bu tezgâh nasıl affedilebilirdi? Gencimize göre kendisi zaten yeterince büyük bir imtihan vermişti... Yeğeni ile işbirlikçilerinin yüzündeki tebessüm ve oldukça tatlı gözükten pasta belki yetebilirdi... Ama yeğeni işi riske atmamak açısından olacak ki, gencimizle aralarındaki manevi değeri tazeleyecek bir hediye almıştır.

En nihayetinde, herkes evlerine mutlu bir şekilde dağılarak operasyon tamamlanır...